

Mi történt Paul Martinnal?

A napokban megjelent hírlevelében Paul leírja, hogy mi történt vele az elmúlt hónapokban, amíg nem publikált. Ez volt az az időszak, amikor nem kerültek fel friss Paul Martin videók magyar felirattal a Budo Art oldalra.

Következzen most itt a hírlevélben közölt írás magyar fordítása:

Szóval, csatlakoztam azon férfiak hosszú sorához, akiknek az arcán hegek vannak.

„Még 2021 júniusában találkoztam egy férfival, akit személyesen nem ismertem, de tudtam, hogy az előttem álló férfi nagyon ügyesen bánik a pengével.

Ennek a tudásnak a birtokában nem voltam biztos benne, hogy megnyugodjak vagy elbizonytalanodjak a meglehetősen könnyelmű hozzáállása miatt.

"Hmmm" - mondta.

"Igen?" - válaszoltam...

"Ez rák, és elég gyorsan be kell vinnünk egy műtetre".

Még akkor is, ha már korábban tudtam, hogy rák, az idő néhány másodpercre megállt.

"Rák...."

Ez a szó önmagában úgy tűnt, mintha a levegőben lógna.

"Nem életveszélyes típusú, de elég nagy területet kell eltávolítanunk a húsból, és lehet, hogy a bőrt is el kell távolítanunk és valahonnan máshonnan kell pótolnunk az arcán".

"Ó, nagyszerű, rákos vagyok és úgy fogok kinézni, mint Frankenstein".

Aztán megcsípett egy nagy mennyiségű húst az állkapcsomon, ami hirtelen visszarántott a valóságba az álmodozásból.

"Oh, nem! Rengeteg bőr van itt, szóval csak felhúzzuk a nyakáról és rendben lesz".

„Micsoda”?!

Szóval, volt egy visszatérő folt, ami az arcom oldalán jelent meg, (éppen látótávolságon kívül), amit a borotválkozásnak (és a kornak) tulajdonítottam.

Két és fél év elteltével száraz folt lett belőle, amire krémet kaptam, egyfajta ekcéma gyógymódként. Ami aggasztott, hogy az orvos megpróbálta a maszk viselését hibáztatni, a Covid helyzetet miatt.

További hat hónap elteltével csak rosszabbodott. Voltam biopszián, és ott kaptam a rossz hírt.

Elég gyorsan kórházba szállítottak öt éjszakára, amiről tudtam, hogy elég nehéz lesz számomra egy japán kórházban, mivel nem eszem halat, és nem szeretem a repülőgépes vagy kórházi ételeket.

Szerencsére a kórházban volt egy kisbolt, ahová bemehettem, és vehettem magamnak a fogamra való ételeket.

Megmondták, hogy van rá lehetőség, hogy elaltassanak, vagy helyi érzéstelenítést használjanak.

Én az utóbbit választottam.

A gavallér orvos és nővérek nagyon kedvesek voltak, és még azt is felajánlották, hogy kicserélik a zenét, mivel az eléggé nyugtalanító volt. Felajánlották nekem a Beatlest, ami nagyszerű volt, de sajnos egyetlen Beatles-dallam sem jutott el hozzám a hangszórókból.

Kértem egy Rurouni Kenshin típusú sebhelyet, de azt mondták, hogy az már elfogyott, úgyhogy így be kellett érnem egy kérdőjellel.

Hát, mindenképpen egyedi...

Rurouni Kenshin

Nem idegenek tőlem a hegek, de úgy gondoltam, ha a műtéti eljárás neve az, hogy: "Rákeltávolítás és Plasztikai sebészet". Nos, szóval, azt hittem, hogy kisebb, de nagyobb számú és tisztább öltések lesznek...

Hát igen, ez...

Néhány nappal később hazaengedtek a kórházból, de ekkor kezdtek a dolgok egy kicsit elfajulni és furcsává válni. Elvesztettem minden érdeklődésemet a közösségi média iránt. Facebook, Instagram, a nagy terveim a YouTube-ról, hirtelen...semmi...

Ez több mint egy hónapig tartott, aztán további két hét hangulatingadozás következett, míg végül be kellett mennem a kórházba.

Később feltöltöttem valamit a munkámhoz vagy a promócióhoz. Aztán fokozatosan újra visszatértem a világba.

Ez furcsa időszak volt, nem volt szükségem arra, hogy bárki is sajnáljon, de nem is akartam senkivel sem beszélni.

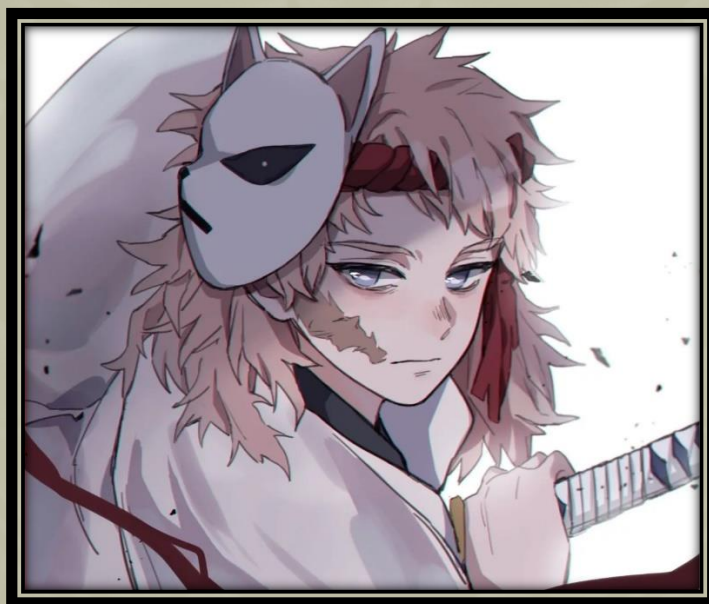
Én csak vissza akartam vonulni.

Azt hiszem, egyfajta szégyent éreztem, hogy nem tudtam megálljt parancsolni magamnak és hagytam, hogy mentálisan háttérbe szorítson egy nem életveszélyes betegség, amikor másoknak sokkal súlyosabb betegségeik vannak.

Sokan küldtek nekem jókívánságokat, és néhányan csak feleslegesen aggódtatok, amiért most bocsánatot kérek.

Nagyon hálás vagyok, hogy a gondolataitokban lehetek.

Szeretném, ha mindannyian tudnátok, hogy most már jól vagyok, és megünnepeltem a felépülésemet és az arcomon lévő állandó emlékeztetőmet (ami szintén szépen gyógyul, de mindig velem lesz). Azzal ünnepeltem, hogy vettem magamnak néhány pólót és egy kulcstartót *Sabito* és annak Róka maszkjával (*Demon Slayer*) ami mostantól az avatárom lesz.

Jövő hónapban jelentkezek egy *Miyazaki* prefektúrában tartott panelbeszélgetésen való szereplésemről szóló beszámolóval egy *Mukansa* kardkováccsal, *Matsuba Kunimasa*-val (és egy hegycsúcson lévő helyszín és kovácsműhely meglátogatásával).

Majd a *Mukansa* (és legenda) *Gassan Sadatoshi Sensei* és egy *Mukansa* szertartással elvégzett kovácsolási bemutatójáról a fiával, *Sadanobu*-val, az *Oki*-szigeten, a *Gotoba Shin-Gobankaji* császár projektünk crowdfundingjának kezdetén

A kampány 16-án kezdődik. Figyeljétek az NHK World híreket, ott is kapunk egy helyet japán idő szerint 16-án”.

